

Entente cordiale, 1904 r.

Art. 1. Rząd Jego Królewskiej Brytyjskiej Mości oświadcza, że nie ma żadnych zamiarów zmieniać statusu politycznego Egiptu. Ze swej strony Rząd Republiki Francuskiej oświadcza, że nie będzie utrudniał działań Anglii w tym kraju [...].

Art. 2. Rząd francuski oświadcza, iż nie ma zamiaru zmieniać statusu politycznego Maroka. Ze swej strony Rząd J.K. Brytyjskiej Mości, uznaje, że do Francji, szczególnie jako mocarstwa graniczącego z Marokiem na znacznej przestrzeni, należy czuwanie nad spokojem w tym kraju i udzielenie mu pomocy we wszystkich reformach administracyjnych, gospodarczych, finansowych i wojskowych, których kraj ten potrzebuje. [...]

Art. 4. Oba Rządy, przywiązujące równie dużą wagę do zasady wolności handlu tak w Egipcie, jak i w Maroku, oświadczają, że nie dopuszczą w tych krajach do żadnej nierówności w nakładaniu ceł i innych opłat, jak i w ustalaniu taryf przewozowych na kolejach. [...]

Art. 9. Oba Rządy ustalają, iż używać sobie będą pomocy dyplomatycznej w wypełnieniu klauzul niniejszej deklaracji odnoszącej się do Egiptu i Maroka.

G. Chomicki, L. Śliwa, *Wiek XIX. Teksty źródłowe. Tematy lekcji i zagadnienia do historii w szkole średniej*, Kraków: Wyd. Literackie, 2001, s. 118–120.

Praca z mapą

1. Korzystając z wiedzy pozaźródłowej, przetłumacz zwrot *entente cordiale*.
2. Wymień główne postanowienia *entente cordiale*.
3. Wyjaśnij na podstawie wiedzy pozaźródłowej, jaka była reakcja trójprzymierza na powyższy układ.
4. Korzystając z wiedzy pozaźródłowej, ustal, czego dotyczył ostatni spór kolonialny między Wielką Brytanią a Francją zaistniały w Afryce w końcu XIX w.